

[Undervisningsministeren.]

tilskyndelse udefra, at lovgivningen vedrørende folkehøjskoler og landbrugsskoler skulle revideres i år. Nu har jeg oplysningerne herom, og det må siges at være en urigtig fremstilling, det ærede medlem gav.

Det ligger således, at jeg allerede så tidligt som den 1. juli til de forskellige kontorer i mit ministerium sendte en skrivelse om at få udarbejdet en liste over de planer, man i ministeriet havde vedrørende lovgivningsarbejdet, herunder hvilke revisionsarbejder der forelå. Dette arbejde er så blevet udført i ministeriet, og allerede den 6. september kunne jeg sende en skrivelse til statsministeriet med nøjagtig redegørelse for de sager, der påtænkte fremmet i denne samling, derunder både højskoler og landbrugsskoler. Jeg bliver altså nødt til at tilbagevise den betragtning, at det skulle være glemt af undervisningsministeriet. Noget andet er, at vi var nødt til at indhente udtalelse fra de kredse, som var særlig interesserede i denne lovgivning, og den skrivelse, vi fik derfra, er dateret den 2. december, således som jeg også gjorde rede for ved den lille forhandling, der foregik herom.

Jeg vil derefter gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Det er en en passant-bemærkning i det ærede medlems ordførertale i går om Sydslesvig, som foranlediger mig dertil. Det ærede medlem følger den populære agitation, som har været drevet, gående ud på, at jeg som undervisningsminister har foretaget en nedskæring af de kulturelle bevillinger til Sydslesvig. Jeg har gentagne gange bestridt denne påstand. Jeg har påvist, at der i min ministertid er sket en forhøjelse på 600 000 kr., men jeg ved godt, at det, man hæfter sig ved, er de forhandlinger, der den 17. marts sidste år fandt sted vedrørende forslagene om de kulturelle bevillinger, og når det nu er kommet frem, er jeg nødt til at gøre rede for det.

Det er en kendsgerning, at de forslag, der var stillet, var meget løst gennemarbejdet, og enhver minister måtte have pligt til at gå efter, om de var rimelige, d. v. s. rimelige udfra et rent budgetmæssigt synspunkt. Lad mig nævne som et eksempel, at der var foreslået 220 000 kr. til byggeri på Duborgskolen. Heroverfor stillede jeg det spørgsmål: Kan dette byggeri gennemføres i den periode, der er tale om, 1 år? Svaret måtte lyde, at det kunne det ikke. Det viser sig også, at ved finansårets slutning er det ikke gennemført, selv med den nedskårne bevilling, hvorom der blev tale. Jeg

sagde: vi fordeler denne bevilling på to år — det var i øvrigt med støtte af det tidligere ærede medlem hr. Svensson —, således at det i stedet for 220 000 bliver 110 000 kr. i år og 110 000 kr. næste år.

Jeg kan nævne en anden ting. Der blev stillet forslag om en forhøjelse af bevilningen til skolerejser fra 400 000 til 1 000 000 kr. Jeg måtte udtale min forundring over, at forhøjelsen skulle være så stor. Det viste sig da også, at det materiale, man havde, ikke var gennemarbejdet. Resultatet blev, at vi i udvalget enedes om en sum på 700 000 kr., hvortil kunne føjes et beløb, som de havde til rådighed, på 100 000 kr., så det altså blev 800 000 kr. Det viste sig interessant nok, at da vi i år kom til forhandlingerne, foreslog de selv 850 000 kr., altså en stigning på 50 000 kr., hvilket er rimeligt. Når man sammenligner dette med den foreslåede stigning fra 400 000 til 1 000 000 kr., må man forstå, at det var min simple pligt som minister at stille det spørgsmål: Står der realiteter bag dette?

Lad mig nævne endnu et eksempel. Der blev stillet forslag om et stort beløb til barakbyggeri. Her måtte jeg stille det spørgsmål, om det havde mulighed for sig, og det resulterede i, at vi fik beløbet nedbragt, således at det nogenlunde svarede til, hvad der kunne gennemføres. For næste år blev denne post, som var sat til 140 000 kr., forhøjet til 450 000 kr., idet der er godt nåb om, at byggeri for et sådant beløb vil kunne gennemføres.

Jeg vil dernæst nævne, at der på samme post var et punkt, der hed uforudsete udgifter på 100 000 kr. Jeg måtte stille det spørgsmål, hvad der var blevet brugt forrige år, og det viste sig, at der kun var brugt 7 000 kr. Så måtte jeg sige: vi kan ikke opføre en post på 100 000 kr., vi må opføre en post på 7 000 kr., som svarer til det, der er blevet brugt, således at der stadig står 100 000 kr. til rådighed.

Jeg tror, at jeg hermed har dokumenteret, at det forslag, jeg fik, ikke var sådan, at jeg som minister kunne forsvare at komme til finansministeriet med det. Havde jeg gjort det, måtte finansministeriet have gjort disse simple budgetmæssige betragtninger gældende.

Jeg kan nævne, at på det budget, der blev forelagt mig i år, og som var ganske anderledes underbygget, var der en post, vedrørende hvilken jeg på samme måde måtte stille et spørgsmål. Det drejede sig om et byggeri ved Christian Poulsen-hjemmet i Flensborg. Det var opført til 800 000 kr. Jeg måtte stille hr. Bernhard Hansen det